

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษา อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การค้นคว้าแบบอิสระเรื่อง การวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี จังหวัดเชียงใหม่ โดยใช้หลักการเจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง 7 ประการ ตามหลักการของ Stephen R. Covey และเพื่อเปรียบเทียบและหาความสัมพันธ์ระหว่างระดับอุปนิสัยของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี จังหวัดเชียงใหม่กับคุณลักษณะทั่วไปของนักศึกษา เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาและเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามที่ประกอบด้วยส่วนที่เป็นคุณลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามและแบบประเมินตนเองตามหลักการ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงของ Covey ซึ่งผู้ศึกษาได้ทำการสรุปผลการศึกษา อภิปรายผลการศึกษา และข้อเสนอแนะดังนี้

5.1 สรุปผลการศึกษา

จากแบบสอบถามจำนวน 191 ชุด จากกลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 - ชั้นปีที่ 4 หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี จังหวัดเชียงใหม่ สามารถสรุปผลได้ดังนี้

ส่วนที่ 1 คุณลักษณะทั่วไป

เพศ

จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดจำนวน 191 คน เป็นเพศชายจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 4.2 และเป็นเพศหญิงจำนวน 183 คน คิดเป็นร้อยละ 95.8

อายุ

กลุ่มตัวอย่างมีอายุ 22 ปีมากที่สุด โดยมีจำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 31.4 รองลงมาคืออายุ 20 ปี จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 28.3 ลำดับถัดมาคือ อายุ 21 ปี จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 16.8

ชั้นปีที่กำลังศึกษา

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 3 มากที่สุด โดยมีจำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 27.2 รองลงมาเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 4 มีจำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 26.2 นักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีจำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 25.7 และชั้นปีที่ 1 น้อยที่สุด โดยมีจำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 20.9

ผลการศึกษานี้ภาคการศึกษาแล้วสุด

กลุ่มตัวอย่างมีผลการศึกษานี้ภาคการศึกษาแล้วสุดอยู่ในช่วง 2.50 – 2.99 มากที่สุด จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 50.8 รองลงมาคือ ช่วง 3.00 – 3.49 จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 40.3 ลำดับถัดมาคือ ช่วง 3.50 ขึ้นไป จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 4.7 และช่วง 2.00 - 2.49 จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 4.2 โดยค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 2.98 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.31

ผลการศึกษานี้เฉลี่ยสะสม

กลุ่มตัวอย่างมีผลการศึกษานี้เฉลี่ยสะสมอยู่ในช่วง 3.00 - 3.49 มากที่สุด จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 51.3 รองลงมาคือ ช่วง 2.50 - 2.99 จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 42.4 ลำดับถัดมาคือ ช่วง 3.50 ขึ้นไป จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 4.7 โดยค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 3.04 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.28

ลำดับการเป็นบุตรในครอบครัว

กลุ่มตัวอย่างเป็นลูกคนโตมากที่สุด โดยมีจำนวน 119 คน คิดเป็นร้อยละ 62.3 รองลงมา เป็นลูกคนรองซึ่งมีจำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 28.8 ลำดับถัดมา เป็นลูกคนกลางจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 5.8 ลูกคนเล็กจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 2.6 และลูกคนเดียวจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.5 ตามลำดับ

บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่

กลุ่มตัวอย่างอาศัยอยู่กับบิดาและมารดามากที่สุด โดยมีจำนวน 113 คน คิดเป็นร้อยละ 59.2 รองลงมาอาศัยอยู่กับเพื่อนจำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 26.2 ลำดับถัดมาอาศัยอยู่เฉพาะ มารดา จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 11.0

จำนวนพี่น้อง

กลุ่มตัวอย่างมีจำนวนพี่น้อง อยู่ในช่วง 1-2 คน จำนวน 157 คน คิดเป็นร้อยละ 82.2 รองลงมาคือ อยู่ในช่วง 3-4 คน จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 13.1 ลำดับถัดมาอยู่ในช่วง 5-6 คน จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 4.2 และอยู่ในช่วง 7-8 คนจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.5 ตามลำดับ

สถานภาพของบิดา/มารดา

สถานภาพของบิดา/มารดาของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อยู่ด้วยกัน จำนวน 150 คน คิดเป็นร้อยละ 78.5 รองลงมาคือ แยกกันอยู่จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 11.5 และบิดา และ/หรือมารดาเสียชีวิตจำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 9.9 ตามลำดับ

อาชีพของบิดา

กลุ่มตัวอย่างมีบิดาประกอบอาชีพเกษตรกรรมมากที่สุด โดยมีจำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 38.7 รองลงมาคือ อาชีพพนักงานบริษัทเอกชน มีจำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 24.4 ลำดับถัดมาคือ อาชีพข้าราชการ มีจำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 17.8

อาชีพของมารดา

กลุ่มตัวอย่างมีมารดาประกอบอาชีพเกษตรกรรมมากที่สุด โดยมีจำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 35.6 รองลงมาคือ อาชีพพนักงานบริษัทเอกชน มีจำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 22.0 ลำดับถัดมาคือ อาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว มีจำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 19.0

จำนวนเพื่อนสนิท

กลุ่มตัวอย่างมีจำนวนเพื่อนสนิทมากที่สุด อยู่ในช่วง 0 – 4 คน จำนวน 124 คน คิดเป็นร้อยละ 64.9 รองลงมาคือ มีจำนวนเพื่อนสนิทช่วง 5 – 9 คน จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 30.9 ลำดับถัดมาคือ มีจำนวนเพื่อนสนิทช่วง 10 คนขึ้นไป จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 4.2

ประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริม

กลุ่มตัวอย่างโดยส่วนใหญ่ไม่เคยทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมจำนวน 182 คน คิดเป็นร้อยละ 95.3 และเคยทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 4.7

ประสบการณ์ในการเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา

กลุ่มตัวอย่างที่เคยเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษามีจำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 54.4 และไม่เคยเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษามีจำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 45.5

ประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ

กลุ่มตัวอย่างที่เคยเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจมีจำนวน 158 คน คิดเป็นร้อยละ 82.7 และไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจมีจำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 17.3

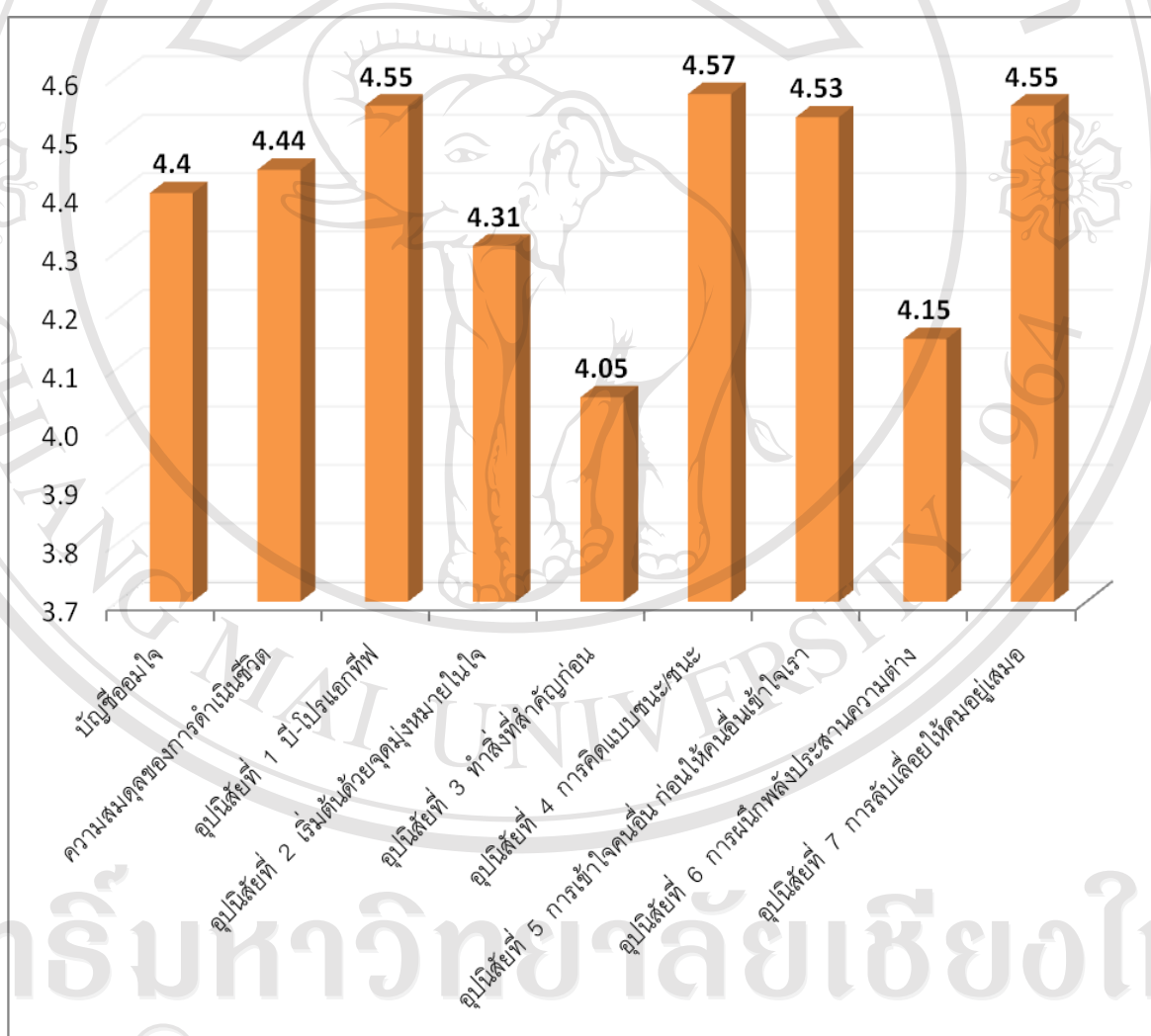
ความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา หรือวิทยาลัยจัดให้

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมในระดับระดับเลข ๆ จำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 55.0 รองลงมาคือ ระดับเต็มใจ จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 29.8 ลำดับถัดมาคือ ระดับไม่เต็มใจ จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 9.9

ประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูง

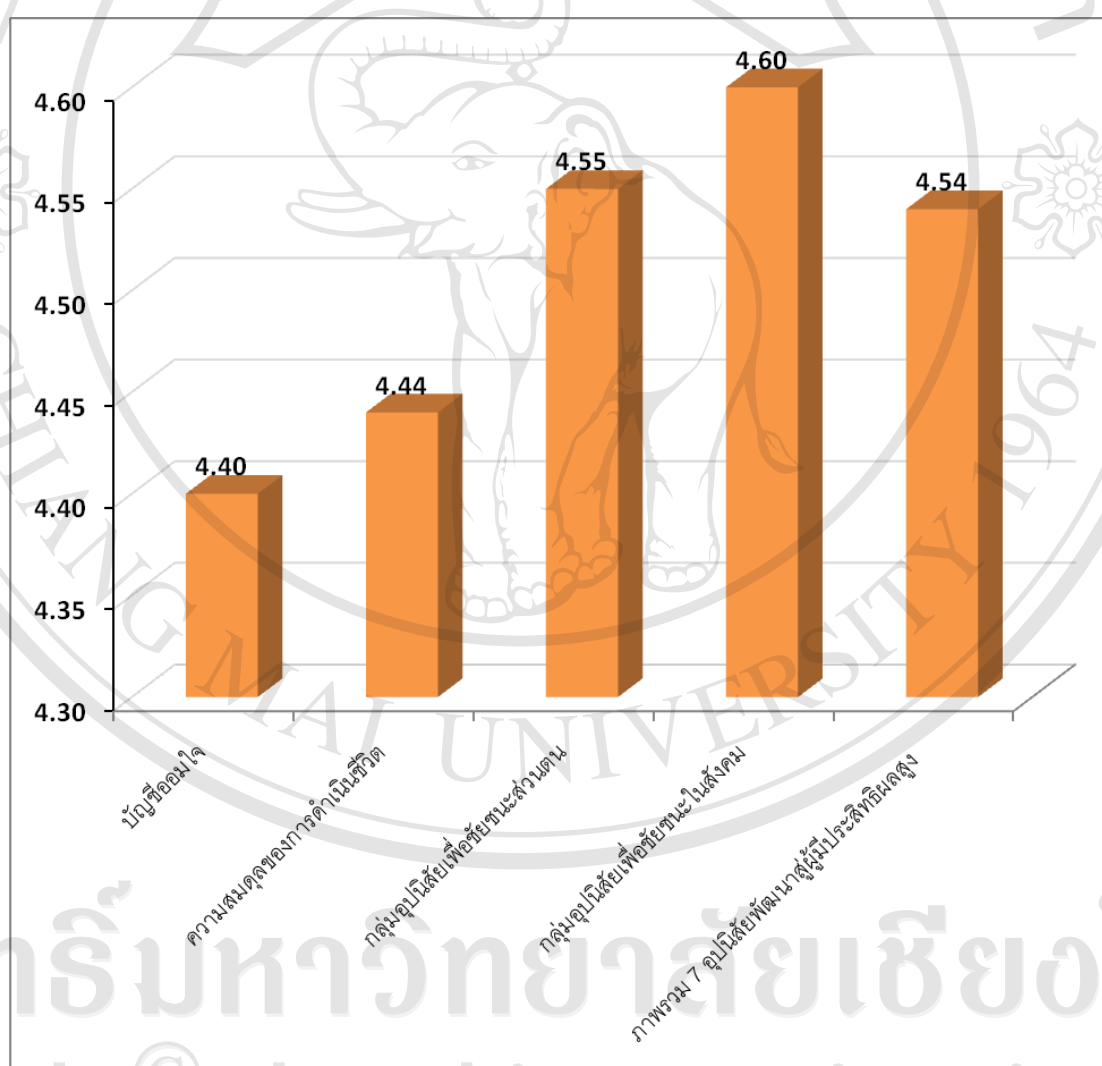
กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่เคยเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูง โดยมีจำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 56.0 และเคยเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูงจำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 44.0

ส่วนที่ 2 ค่าเฉลี่ยบัญชีขอมใจ ความสมดุลของการดำเนินชีวิต กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตน กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม และภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูง

รูป 1 ค่าเฉลี่ยระดับบัญชีขอมใจ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต และภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูง

จากรูป 1 พบว่านักศึกษาพยาบาลศาสตร์ วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี จังหวัด เชียงใหม่ มีภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงอยู่ในระดับมาก โดยมีระดับอุปนิสัยใน อุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะสูงที่สุด รองลงมาคือ อุปนิสัยที่ 1 บี-โปรแอกทีฟ อุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ ลำดับถัดมาคือ อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อน แล้วจึงให้ผู้อื่นเข้าใจเรา ความสมดุลของการดำเนินชีวิต และบัญชีออมใจ ตามลำดับ โดยทั้ง 5 อุปนิสัยนี้อยู่ในระดับมาก ส่วนอุปนิสัยอื่น ๆ อยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยเรียงลำดับดังนี้ อุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วย จุดหมายในใจ อุปนิสัยที่ 6 การผนึกพลังประสานความต่าง และอุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน

รูป 2 ค่าเฉลี่ยระดับบัญชีออมใจ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะ ส่วนตน กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม และภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง

จากรูป 2 พบว่านักศึกษาพยาบาลศาสตร์ วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี จังหวัด เชียงใหม่ มีภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูงอยู่ในระดับมาก โดยมีระดับกลุ่มอุปนิสัย เพื่อชัยชนะในสังคมสูงที่สุด รองลงมาคือกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว ความสมดุลในการ ดำเนินชีวิต และบัญชีออมใจตามลำดับ

การวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างอุปนิสัย

บัญชีออมใจ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต และอุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูง ทั้ง 7 ประการมีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยอุปนิสัยส่วนมากมี ความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง แต่พบว่ามีอุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อน แล้วจึงให้ผู้อื่นเข้าใจเรา มีความสัมพันธ์กับอุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นด้วยจุดมุ่งหมายในใจ และอุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อนอยู่ ในระดับต่ำ

ส่วนที่ 3 การเปรียบเทียบคุณลักษณะทั่วไปกับระดับบัญชีออมใจ ความสมดุลของการดำเนินชีวิต อุปนิสัยกลุ่มเพื่อชัยชนะส่วนตัว อุปนิสัยกลุ่มเพื่อชัยชนะในสังคม และภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ มีประสิทธิผลสูง

ตาราง 119 สรุปผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยจำแนกตามคุณลักษณะทั่วไป

ปัจจัยที่นำมาวิเคราะห์	ระดับอุปนิสัย				
	A	B	C	D	E
เพศ	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง
อายุ	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง
ชั้นปี	แตกต่าง	แตกต่าง	-	แตกต่าง	-
ผลการศึกษาระดับภาค การศึกษาล่าสุด	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง
ผลการศึกษาระดับ สะสม	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง
ลำดับการเป็นบุตรใน ครอบครัว	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง
บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วย เป็นส่วนใหญ่	-	แตกต่าง	แตกต่าง	แตกต่าง	แตกต่าง

ตาราง 119 (ต่อ) สรุปผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยจำแนกตามคุณลักษณะทั่วไป

ปัจจัยที่นำมาวิเคราะห์ (ต่อ)	ระดับอุปนิสัย				
	A	B	C	D	E
จำนวนพี่น้อง	ไม่แตกต่าง	-	ไม่แตกต่าง	-	-
สถานภาพของบิดา/มารดา	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง
อาชีพของบิดา	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง
อาชีพของมารดา	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง
จำนวนเพื่อนสนิท	-	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง
ประวัติการทำงานพิเศษหรือมีรายได้เสริม	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง
ประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	แตกต่าง	แตกต่าง	แตกต่าง
ประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ	แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	แตกต่าง
ความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา หรือวิทยาลัยจัดให้	แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง
ประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	แตกต่าง	แตกต่าง	แตกต่าง

หมายเหตุ A คือ บัญชีออมใจ,

B คือ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต

C คือ กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว (อุปนิสัยที่ 1, 2, 3 และ 7)

D คือ กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม (อุปนิสัยที่ 4, 5, 6 และ 7)

E คือ ภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง (อุปนิสัย 1 ถึง 7)

จากตาราง 119 พบว่า นักศึกษาพยาบาลที่มีชั้นปีแตกต่างกันมีระดับบัญชีอารมณ์ ความ
 สมดุลในการดำเนินชีวิต และกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

นักศึกษาพยาบาลที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับความสมดุล
 ในการดำเนินชีวิต กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนบุคคล กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม และ 7
 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน

นักศึกษาพยาบาลที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัด
 กิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนบุคคล กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะใน
 สังคม และ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน

นักศึกษาพยาบาลที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มี
 ระดับบัญชีอารมณ์ กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนบุคคล และภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผล
 สูงแตกต่างกัน

นักศึกษาพยาบาลที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา หรือวิทยาลัย
 จัดให้แตกต่างกันแตกต่างกัน มีระดับบัญชีอารมณ์และกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนบุคคลแตกต่างกัน

นักศึกษาพยาบาลที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มี
 ประสิทธิภาพสูงแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนบุคคล กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะใน
 สังคม และภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน

ส่วนนักศึกษาพยาบาลที่มีเพศ อายุ ผลการศึกษาเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด ผลการศึกษา
 เฉลี่ยสะสม ลำดับการเป็นบุตรในครอบครัว จำนวนพี่น้อง สถานภาพของบิดา/มารดา อาชีพของ
 บิดา อาชีพของมารดา จำนวนเพื่อนสนิท ประวัติการทำงานพิเศษหรือมีรายได้เสริม มีระดับบัญชี
 อารมณ์อุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนบุคคล กลุ่มอุปนิสัย
 เพื่อชัยชนะในสังคม และภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ (Correlation Analysis) ระหว่างผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด และผลการเรียนเฉลี่ยสะสม กับระดับบัญชีอ้อมใจ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต อุปนิสัยกลุ่มช่วย ชนะส่วนตน อุปนิสัยกลุ่มช่วยชนะในสังคม และ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง โดยใช้วิธีหา สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product-moment Correlation Coefficient)

ผลการศึกษาเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดมีความสัมพันธ์ทางบวกกับอุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที สำคัญก่อน แต่มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ

ผลการศึกษาเฉลี่ยสะสมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสมดุลในการดำเนินชีวิต อุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งทีสำคัญก่อน อุปนิสัยที่ 6 การฝึกพลังประสานความต่าง และภาพรวม 7 อุปนิสัย พัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง แต่มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ

ส่วนที่ 4 การวิเคราะห์ผลของประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผล สูง ที่มีต่อระดับบัญชีอ้อมใจ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต อุปนิสัยที่ 1 ถึงอุปนิสัยที่ 7 อุปนิสัยกลุ่ม ช่วยชนะส่วนตน อุปนิสัยกลุ่มช่วยชนะในสังคม และ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง

นักศึกษาพยาบาลที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มี ประสิทธิภาพสูง มีค่าเฉลี่ยระดับมากกว่า นักศึกษาพยาบาลที่ไม่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง ในทุกระดับอุปนิสัย แล้วพบว่า ระดับอุปนิสัยที่มีความ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ อุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ มีค่า Sig เท่ากับ 0.047 และกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยชนะส่วนตน มีค่า Sig เท่ากับ 0.043 และระดับอุปนิสัยทีมี ความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 คือ อุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งทีสำคัญก่อน มีค่า Sig เท่ากับ 0.009 ดังนั้นประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง แตกต่างกันมีระดับอุปนิสัยแต่ละอุปนิสัยแตกต่างกันในอุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ กลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยชนะส่วนตน และ อุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งทีสำคัญก่อน โดยผู้มีประสบการณ์ในการ เรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยมีค่าเฉลี่ยระดับใน อุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ กลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยชนะส่วนตน และ อุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที สำคัญก่อน มากกว่าผู้ไม่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง

5.2 อภิปรายผล

จากสรุปผลการศึกษาเรื่อง การวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยใช้หลักการเจ็ดอุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูงสามารถอภิปรายผลการศึกษาได้ดังนี้

บัญชีชื่อมโน

พบว่านักศึกษาพยาบาลมีระดับบัญชีชื่อมโนอยู่ในระดับมาก โดยการศึกษาของรัชต์ชนนัญ เกียรติไชยากร (2553) พบว่ากลุ่มตัวอย่างนักศึกษาแพทยศาสตร์คลินิก มีภาพรวมระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ในระดับมาก ซึ่งในงานวิจัยครั้งนี้หมายถึง ระดับบัญชีชื่อมโน ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาในอุปนิสัยย่อย การศึกษานี้พบว่ามีการวัดระดับอุปนิสัยย่อยในข้อ “ฉันเป็นคนรักษาสัญญาและให้ความสำคัญต่อข้อผูกพัน” สูงที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของรัชต์ชนนัญ เกียรติไชยากร (2553) ที่ได้อ้างอิงแล้ว แต่ไม่สอดคล้องกับ รสกร ตั้งไพบูรณ์ทรัพย์ (2554) ได้ศึกษาเรื่อง “การวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พบว่านักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์มีอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์เรื่องการแสดงความเมตตาและความเห็นอกเห็นใจต่อผู้อื่นสูงที่สุด ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้หมายถึงระดับบัญชีชื่อมโน

เมื่อพิจารณาคูณลักษณะทั่วไปที่มีอิทธิพลต่อระดับบัญชีชื่อมโนของนักศึกษาพยาบาลพบว่า นักศึกษาพยาบาลที่ชั้นปี ประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ และความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา หรือวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกันมีระดับบัญชีชื่อมโนแตกต่างกัน ส่วนประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจที่ต่างกัน พบว่ามีการวัดระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานอารมณ์ที่แตกต่างกัน นอกจากนี้ยังขัดแย้งกับการศึกษาของ รสกร ตั้งไพบูรณ์ทรัพย์ (2554) ได้ศึกษาเรื่อง “การวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พบว่าเพศ อายุ ชั้นปีที่กำลังศึกษา ผลการศึกษาเฉลี่ยของภาคการศึกษาล่าสุด ผลการศึกษาเฉลี่ยสะสม ลำดับในครอบครัว บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่ สถานภาพของบิดา/มารดา อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา ประสบการณ์ในการเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา ประสบการณ์ในการสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ ความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษาคณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ ประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูงของนักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์ ไม่มีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติต่อระดับบัญชีชื่อมโน

ความสมดุลในการดำเนินชีวิต

จากการวัดระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิต พบว่านักศึกษาพยาบาล มีระดับอุปนิสัย แสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตอยู่ในระดับมาก โดยการศึกษาของชัตร์ชนนัญ เกียรติไชยากร (2553) พบว่ากลุ่มตัวอย่างนักศึกษาแพทยศาสตร์คลินิก มีภาพรวมระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตในระดับมาก โดยมีระดับอุปนิสัยย่อยในข้อ “ฉันทุ่มเทในสิ่งที่ฉันทำ แต่ไม่ถึงกับทำให้หมดแรงหรือหมดสภาพ” สูงที่สุด สอดคล้องกับการศึกษาของ พนิดา ปงปัญญายืน (2554) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะเทคนิคการแพทย์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ แต่ไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาของ รสกร ตั้งไพบูรณ์ทรัพย์ (2554) ได้ศึกษาเรื่อง “การวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ นักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์ มีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตอยู่ในระดับค่อนข้างมาก และในอุปนิสัยย่อยในข้อ ฉันสามารถใช้เวลาอย่างสมดุลในแง่มุมต่าง ๆ ของชีวิต การงาน ครอบครัว เพื่อน และอื่นๆ ได้อย่างเหมาะสม สูงที่สุด

เมื่อพิจารณาคูณลักษณะทั่วไปพบว่า นักศึกษาพยาบาล ที่มีชั้นปีและบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับการศึกษาของพนิดา ปงปัญญายืน (2554) ที่พบว่า นักศึกษาคณะเทคนิคการแพทย์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีชั้นปีและบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน และผลการศึกษาของรสกร ตั้งไพบูรณ์ทรัพย์ (2554) ได้ศึกษาเรื่อง “การวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่พบว่า ชั้นปีที่กำลังศึกษา และบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่ สถานภาพของบิดา/มารดา อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา จำนวนเพื่อนสนิท ประวัติการทำงานพิเศษ/มีรายได้เสริม ประสบการณ์ในการเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา ประสบการณ์ในการสมัครเข้าร่วมกิจกรรม โดยสมัครใจ ความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษาคณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ ประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงของนักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์ ไม่มีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติต่อระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิต

อุปนิสัยที่ 1 ปี-โปรเอกทีฟ

พบว่านักศึกษาพยาบาลมีระดับอุปนิสัยที่ 1 ปี-โปรเอกทีฟ อยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับการศึกษาของชัตร์ชนนัญ เกียรติไชยากร (2553) ที่พบว่านักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิกมีระดับอุปนิสัยที่ 1 อยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ พนิดา ปงปัญญายืน (2554) ซึ่งได้ศึกษา

ระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะเทคนิคการแพทย์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ แต่ไม่สอดคล้องกับผล การศึกษาของ รสกร ตั้งไพบูรณ์ทรัพย์ (2554) ได้ศึกษาเรื่อง “การวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษา คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่พบว่า นักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์ มีระดับอุปนิสัย ที่ 1 บี-โปรแอกทีฟ อยู่ในระดับค่อนข้างมาก

เมื่อพิจารณาอุปนิสัยย่อยพบว่านักศึกษาคณะพยาบาลมีระดับอุปนิสัยย่อยในข้อ “ฉันทุ่มเท ความสามารถในการสิ่งที่ฉันสามารถทำได้มากกว่าในสิ่งที่ฉันไม่สามารถทำได้” สูงสุด ซึ่งไม่ สอดคล้องกับการศึกษาของ พนิตา ปงปัญญายืน (2554) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษา คณะเทคนิคการแพทย์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ซึ่งพบว่า มีระดับอุปนิสัยย่อยในข้อ “ฉันควบคุมชีวิต ตัวเองได้” สูงที่สุด นอกจากนี้ยังขัดแย้งกับผลการศึกษาของ รสกร ตั้งไพบูรณ์ทรัพย์ (2554) ได้ ศึกษาเรื่อง “การวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่พบว่า นักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์มีระดับอุปนิสัยย่อยในข้อ “ฉันรับผิดชอบต่ออารมณ์และการกระทำ ของฉันมากกว่าที่จะโทษผู้อื่นหรือสิ่งรอบข้าง” สูงที่สุด

อุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ

จากการวัดระดับอุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ พบว่านักศึกษาคณะพยาบาล มี ระดับอุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจอยู่ในระดับค่อนข้างมาก สอดคล้องกับการศึกษา ของพนิตา ปงปัญญายืน (2554) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะเทคนิคการแพทย์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ แต่ไม่สอดคล้องกับการศึกษาของชัชชธรชนนญ์ เกียรติไชยากร (2553) ที่พบว่า นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิกมีระดับอุปนิสัยที่ 2 อยู่ในระดับมาก กับการศึกษาของรสกร ตั้งไพ บูรณ์ทรัพย์ (2554) ได้ศึกษาเรื่อง “การวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่พบว่านักศึกษามีระดับอุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ อยู่ใน ระดับค่อนข้างน้อย

เมื่อพิจารณาอุปนิสัยย่อยพบว่านักศึกษาคณะพยาบาลมีระดับอุปนิสัยย่อยในข้อ “ฉันรู้ว่าฉัน ต้องการความสำเร็จจะอะไรในชีวิต” สูงที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของพนิตา ปงปัญญายืน (2554) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะเทคนิคการแพทย์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พบว่า นักศึกษามีระดับอุปนิสัยย่อยในข้อ “ฉันรู้ว่าฉันต้องการความสำเร็จจะอะไรในชีวิต” สูงที่สุด เช่นเดียวกัน และผลการศึกษาของ รสกร ตั้งไพบูรณ์ทรัพย์ (2554) ได้ศึกษาเรื่อง “การวัดระดับ อุปนิสัยของนักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่พบว่านักศึกษาคณะพยาบาล ศาสตร์มีระดับอุปนิสัยย่อยในข้อ “ฉันจัดการและเตรียมสิ่งต่างๆ เป็นอย่างดีเพื่อหลีกเลี่ยงการ กระทำแบบเร่งด่วนหรือแบบฉุกเฉิน” สูงที่สุด

อุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน

พบว่านักศึกษาพยาบาล มีระดับอุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อนอยู่ในระดับค่อนข้างมาก สอดคล้องกับการศึกษาของ รัชต์ธรรณัญญ์ เกียรติไชยากร (2553) ที่พบว่านักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิกมีระดับอุปนิสัยที่ 3 อยู่ในระดับค่อนข้างมาก และเป็นอุปนิสัยที่กลุ่มตัวอย่างให้คะแนนในลำดับที่ต่ำที่สุด เช่นเดียวกับการศึกษานี้ ที่กลุ่มตัวอย่างมีระดับอุปนิสัยนี้ต่ำที่สุดในอุปนิสัยทั้ง 7 ประการ แต่ไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาของ รสกร ตั้งไพบูรณ์ทรัพย์ (2554) ได้ศึกษาเรื่อง “การวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่พบว่า นักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์มีระดับอุปนิสัยนี้เป็นลำดับที่ 5 ในอุปนิสัยทั้ง 7 ประการ

เมื่อพิจารณาอุปนิสัยย่อยพบว่านักศึกษาพยาบาลมีระดับอุปนิสัยย่อยในข้อ “สิ่งต่างๆ ที่ฉันทำทุกวันมีความหมายและเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยให้ฉันไปสู่เป้าหมายที่วางไว้ในชีวิต” สูงที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของพนิดา ปงปัญญายืน (2554) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะเทคนิคการแพทย์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พบว่านักศึกษามีระดับอุปนิสัยย่อยในข้อ “สิ่งต่างๆ ที่ฉันทำทุกวันมีความหมายและเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยให้ฉันไปสู่เป้าหมายที่วางไว้ในชีวิต” สูงที่สุดเช่นกัน แต่ไม่สอดคล้องกับการศึกษาของ รสกร ตั้งไพบูรณ์ทรัพย์ (2554) ได้ศึกษาเรื่อง “การวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่พบว่านักศึกษามีระดับอุปนิสัยย่อยในข้อ “ฉันไม่ยอมให้กิจกรรมต่าง ๆ ที่สำคัญที่ต้องทำให้ชีวิตหายไปเพราะกิจกรรมที่วุ่นวายอื่น ๆ ในแต่ละวัน” สูงที่สุด

อุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ

พบว่านักศึกษาพยาบาล มีระดับอุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับการศึกษาของ รัชต์ธรรณัญญ์ เกียรติไชยากร (2553) ที่พบว่านักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิกมีระดับอุปนิสัยนี้อยู่ในระดับมาก แต่เป็นอุปนิสัยที่กลุ่มตัวอย่างให้คะแนนในลำดับที่ 2 ซึ่งแตกต่างจากการศึกษานี้ที่มีระดับอุปนิสัยนี้อยู่ในลำดับที่ 1 ของอุปนิสัยทั้ง 7 ประการ และไม่สอดคล้องกับการศึกษาของพนิดา ปงปัญญายืน (2554) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะเทคนิคการแพทย์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พบว่ามีระดับอุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะอยู่ในลำดับที่ 4 ของอุปนิสัยทั้ง 7 ประการ และไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาของ รสกร ตั้งไพบูรณ์ทรัพย์ (2554) ได้ศึกษาเรื่อง “การวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่พบว่า นักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์ มีระดับอุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะเป็นลำดับที่ 3 ในอุปนิสัยทั้ง 7 ประการ

เมื่อพิจารณาอุปนิสัยย่อยพบว่านักศึกษาพยาบาลมีระดับอุปนิสัยย่อยในข้อ “ฉันให้ความร่วมมือกับผู้อื่น” สูงที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ พนิดา ปงปัญญายืน (2554) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะเทคนิคการแพทย์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พบว่ามีระดับอุปนิสัยย่อยในข้อ “ฉันให้ความร่วมมือกับผู้อื่น” สูงที่สุดเช่นเดียวกัน แต่ขัดแย้งกับผลการศึกษาของ รสกร ตั้งไพบูรณ์ทรัพย์ (2554) ได้ศึกษาเรื่อง “การวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่พบว่า นักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์ มีระดับอุปนิสัยย่อยในข้อ เวลาแก้ไขข้อขัดแย้ง ฉันพยายามหาวิธีที่ทำให้ทุกฝ่ายได้ประโยชน์” สูงที่สุด

อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อน แล้วจึงให้ผู้อื่นเข้าใจเรา

พบว่านักศึกษาพยาบาล มีระดับอุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อน แล้วจึงให้ผู้อื่นเข้าใจเรา อยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับการศึกษาของพนิดา ปงปัญญายืน (2554) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะเทคนิคการแพทย์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่พบว่านักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิกมีระดับอุปนิสัยนี้อยู่ในระดับมาก และเป็นอุปนิสัยที่กลุ่มตัวอย่างให้คะแนนในลำดับที่ 3 เช่นเดียวกับการศึกษานี้มีระดับอุปนิสัยนี้อยู่ในลำดับที่ 3 ของอุปนิสัยทั้ง 7 ประการ แต่ไม่สอดคล้องกับการศึกษาของ ชัตร์ธนนันท์ เกียรติไชยากร (2553) พบว่ามีระดับอุปนิสัยที่ 5 การเข้าใจผู้อื่น ก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจเราอยู่ในลำดับที่ 4 ของอุปนิสัยทั้ง 7 เช่นเดียวกันผลการศึกษาของ รสกร ตั้งไพบูรณ์ทรัพย์ (2554) ได้ศึกษาเรื่อง “การวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ นักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์ มีระดับอุปนิสัยนี้เป็นลำดับที่ 6 ในอุปนิสัยทั้ง 7 ประการ

เมื่อพิจารณาอุปนิสัยย่อย พบว่านักศึกษาพยาบาลมีระดับอุปนิสัยย่อยในข้อ “ฉันเป็นคนอ่อนไหวต่อความรู้สึกของผู้อื่น” สูงที่สุด ซึ่งไม่สอดคล้องกับการศึกษาของ การศึกษาของพนิดา ปงปัญญายืน (2554) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะเทคนิคการแพทย์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และการศึกษาของ รสกร ตั้งไพบูรณ์ทรัพย์ (2554) ได้ศึกษาเรื่อง “การวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พบว่านักศึกษาพยาบาลมีระดับอุปนิสัยย่อยในข้อ “พยายามทำความเข้าใจถึงมุมมองของผู้อื่น” สูงที่สุด เหมือนกัน

อุปนิสัยที่ 6 การฝึกพลังประสานความต่าง

พบว่านักศึกษาพยาบาลมีระดับอุปนิสัยที่ 6 การฝึกพลังประสานความต่างอยู่ในระดับค่อนข้างมาก สอดคล้องกับการศึกษาของพนิดา ปงปัญญายืน (2554) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะเทคนิคการแพทย์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่พบว่านักศึกษามีระดับอุปนิสัยที่ 6 การ

ผืนกพลังประสานความต่างอยู่ในระดับค่อนข้างมาก ซึ่งเป็นไปในทางเดียวกันกับการศึกษาของ ซึ่งไม่สอดคล้องกับการศึกษาของธัตร์ธนนัญ เกียรติไชยากร (2553) ที่พบว่านักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิกมีระดับอุปนิสัยนี้อยู่ในระดับมาก ซึ่งเป็นไปในทางเดียวกันกับผลการศึกษาของ รสกร ตั้งไพบูรณ์ทรัพย์ (2554) ได้ศึกษาเรื่อง “การวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่พบว่า นักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์ มีระดับอุปนิสัยที่ 6 การผืนกพลังประสานความแตกต่างอยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาอุปนิสัยย่อยพบว่านักศึกษาพยาบาลมีระดับอุปนิสัยย่อยในข้อ “ฉันให้ความสำคัญและค้นหาสิ่งที่อยู่ภายในใจของผู้อื่น” สูงที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ พนิดา ปงปัญญาฮีน (2554) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะเทคนิคการแพทย์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่พบว่า นักศึกษามีระดับอุปนิสัยย่อยในข้อ “ฉันให้ความสำคัญและค้นหาสิ่งที่อยู่ภายในใจของผู้อื่น” สูงที่สุด แต่ไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาของ รสกร ตั้งไพบูรณ์ทรัพย์ (2554) ได้ศึกษาเรื่อง “การวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่พบว่า นักศึกษาพยาบาลมีระดับอุปนิสัยย่อยในข้อ “ฉันเป็นคนที่มีความคิดสร้างสรรค์ในการแสวงหาแนวความคิดและวิธีแก้ไขปัญหาที่แปลกใหม่และดีกว่า” สูงที่สุด

อุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ

พบว่านักศึกษาพยาบาลมีระดับอุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมออยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับการศึกษาของ ธัตร์ธนนัญ เกียรติไชยากร (2553) ที่พบว่านักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิกมีระดับอุปนิสัยนี้อยู่ในระดับมาก และเป็นอุปนิสัยที่กลุ่มตัวอย่างให้คะแนนในลำดับที่ 2 ใกล้เคียงกับการศึกษานี้ซึ่งมีระดับอุปนิสัยนี้สูงที่สุดในอุปนิสัยทั้ง 7 ประการ ซึ่งไม่สอดคล้องกับการศึกษาของพนิดา ปงปัญญาฮีน (2554) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะเทคนิคการแพทย์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่พบว่า มีระดับอุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมออยู่ในลำดับที่ 1 ของอุปนิสัยทั้ง 7 ประการ

เมื่อพิจารณาอุปนิสัยย่อยพบว่านักศึกษาพยาบาลมีระดับอุปนิสัยย่อยในข้อ “ฉันให้ความสำคัญกับสุขภาพทางการและความเป็นอยู่ที่ดีของฉัน” สูงที่สุด ไม่สอดคล้องกับการศึกษาของพนิดา ปงปัญญาฮีน (2554) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะเทคนิคการแพทย์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และการศึกษาของ รสกร ตั้งไพบูรณ์ทรัพย์ (2554) ได้ศึกษาเรื่อง “การวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พบว่านักศึกษามีระดับอุปนิสัยย่อยในข้อ “ฉันใช้เวลาในการหาความหมายและความสุขในชีวิต” สูงที่สุดเหมือนกัน

5.3 ข้อค้นพบจากการศึกษา

ข้อค้นพบจากการศึกษาค้นคว้าแบบอิสระครั้งนี้ มีข้อค้นพบดังนี้

นักศึกษาศาสตรบัณฑิต วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี จังหวัดเชียงใหม่ มีระดับอุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะสูงสุด และมีระดับอุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อนต่ำที่สุด ระดับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงของนักศึกษาศาสตรบัณฑิตมีความแตกต่างกันตามคุณลักษณะทั่วไป คือ ชั้นปี บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่ ประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา ประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ ประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยของผู้ทรงประสิทธิผลสูง และความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมทางสโมสรนักศึกษา หรือวิทยาลัยจัดให้

กลุ่มตัวอย่างที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 4 มีอุปนิสัยคล้ายกัน โดยมีลำดับอุปนิสัยใกล้เคียงกันดังนี้ อุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตสูงสุด รองลงมาคือ บัญชี ออมใจกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว และ ภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงตามลำดับ แต่แตกต่างกันตรงที่กลุ่มตัวอย่างที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 1 มีความสมดุลในการดำเนินชีวิต บัญชีออมใจกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว และ ภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงอยู่ในระดับค่อนข้างมากทั้งหมด ขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 4 มีความสมดุลในการดำเนินชีวิต บัญชีออมใจกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว และ ภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงอยู่ในระดับมากทั้งหมด

กลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่กับบิดาและมารดา และกลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่กับแม่มีระดับอุปนิสัยอยู่ในระดับมากทุกกลุ่มอุปนิสัยเหมือนกัน ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่กับญาติพี่น้อง และกลุ่มตัวอย่างอาศัยอยู่กับเพื่อนมีระดับอุปนิสัยอยู่ในระดับค่อนข้างมากทั้งหมดเหมือนกัน กลุ่มตัวอย่างอยู่คนเดียว มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมสูงสุด และมีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตต่ำที่สุด

กลุ่มตัวอย่างที่เคยทำงานพิเศษ เคยมีประสบการณ์การเป็นผู้นำ ผู้ริเริ่มหรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา เคยมีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ และเคยมีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงมีระดับบัญชีออมใจความสมดุลในการดำเนินชีวิต กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม และ ภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมีประสบการณ์ดังกล่าว

กลุ่มตัวอย่างที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ในระดับเต็มใจ และระดับเต็มใจอย่างยิ่ง มีระดับบัญชีออมใจ ความสมดุลในการ

ดำเนินชีวิต กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม และภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงอยู่ในระดับมากเหมือนกัน ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีความเต็มใจระดับไม่เต็มใจ มีระดับอุปนิสัยดังกล่าวอยู่ในระดับค่อนข้างมากเหมือนกันทั้งหมด

อุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน ของกลุ่มตัวอย่างมีแนวโน้มที่สูงขึ้น ตามผลการศึกษาด้านจิตวิทยาการศึกษาว่าผลของการเรียนเฉลี่ยสะสมที่สูงขึ้น

ประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง แตกต่างกันมีระดับอุปนิสัยแต่ละอุปนิสัยแตกต่างกันในอุปนิสัยที่ 7 การล้มเลิกให้ยอมอยู่เสมอ กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว และ อุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน

จากการศึกษาพบว่า ระดับอุปนิสัยทั้ง 7 ประการ กลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยระดับบัญชีอ้อมใจ อุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต อุปนิสัยที่ 1 บี-โปรแอกทีฟ อุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อน แล้วจึงให้ผู้อื่นเข้าใจเรา อุปนิสัยที่ 7 การล้มเลิกให้ยอมอยู่เสมอ กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว และกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม โดยรวมอยู่ในระดับมาก สำหรับอุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ อุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน อุปนิสัยที่ 6 การผนึกพลังประสานความแตกต่าง โดยรวมอยู่ในระดับค่อนข้างมาก สอดคล้องกับการศึกษาของพินดา ปงปัญญาอิน (2554) ได้ศึกษาเรื่อง “การวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะเทคนิคการแพทย์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ แต่ไม่สอดคล้องกับการศึกษาของรศกร ตั้งไพบูรณ์ทรัพย์ (2554) ได้ศึกษาเรื่อง “การวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่พบว่ามียุโรปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ อยู่ในระดับค่อนข้างน้อย นอกจากนี้พบว่า อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ส่วนอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัวและภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก

5.4 ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาค้นคว้าแบบอิสระครั้งนี้ ทำให้ทราบระดับอุปนิสัยของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี จังหวัดเชียงใหม่ โดยใช้หลักการเจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงทำให้ทราบความแตกต่างของระดับอุปนิสัย และความสัมพันธ์ระหว่างระดับอุปนิสัยกับคุณลักษณะทั่วไปของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งทำให้นักศึกษาหรือผู้ที่สนใจสามารถนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษานี้ไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาระดับอุปนิสัยทั้ง 7 ประการอันนำไปสู่การพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงได้ต่อไป

ข้อเสนอแนะสำหรับนักศึกษา

1. นักศึกษาพยาบาลศาสตร์ วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี จังหวัดเชียงใหม่ ควรนำหลักการ 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูงมาประเมินตนเองอย่างสม่ำเสมอ เพื่อวิเคราะห์พัฒนาการในระดับอุปนิสัยของตนเอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งอุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ อุปนิสัยที่ 6 การฝึกพลังประสานความต่าง และอุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ยของอุปนิสัยดังกล่าวอยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยพิจารณาแยกตามรายอุปนิสัยย่อย ทั้งนี้เพื่อให้นักศึกษาสามารถที่จะก้าวไปสู่การเป็นผู้ที่มีประสิทธิผลยิ่งต่อไป นอกจากนี้ นักศึกษาควรพัฒนาอุปนิสัยทั้ง 7 ประการให้มีระดับที่สูงมากขึ้น ซึ่งจะส่งให้นักศึกษา ก้าวไปสู่ความสำเร็จและความสุขในชีวิตทั้งด้านการเรียน การทำงานและการใช้ชีวิตต่อไป

2. อุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ เป็นอุปนิสัยที่กลุ่มตัวอย่างมีอยู่ในระดับค่อนข้างมาก ซึ่งเมื่อพิจารณาในอุปนิสัยย่อยจะพบว่า นักศึกษามีอุปนิสัยย่อยเริ่มต้นแต่ละสัปดาห์ด้วยเป้าหมายที่ชัดเจนว่า ฉันต้องการทำอะไรให้สำเร็จอยู่ในระดับต่ำที่สุดในภาพรวม ดังนั้นนักศึกษาคควรจะให้ความสำคัญในการพัฒนาอุปนิสัยดังกล่าวนี้ให้มากขึ้น โดยการจัดทำเป็นตารางงานประจำสัปดาห์และเดือนในแผนระยะสั้น และรายปีในแผนระยะยาวว่าจะต้องทำอะไรบ้าง นอกจากนี้ นักศึกษาจะต้องประเมินตนเองจากตารางงานที่กำหนดขึ้นว่าแต่ละงานนั้นมีพัฒนาการอย่างไร มีความคืบหน้าไปที่เปอร์เซ็นต์ มีปัญหาเกิดขึ้นหรือไม่ และเกิดขึ้นที่ขั้นตอนไหน เพื่อที่ว่านักศึกษาก็จะได้รับทราบลำดับขั้นของงาน ตลอดจนมองเห็นทิศทางที่ชัดเจนในการที่จะนำไปสู่ผลสำเร็จของงานแต่ละชิ้น แต่ละสัปดาห์

3. อุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน เป็นอุปนิสัยที่กลุ่มตัวอย่างมีอยู่ในระดับต่ำที่สุดในภาพรวม ซึ่งเมื่อพิจารณาในอุปนิสัยย่อยลงไปอีกจะพบว่า นักศึกษามีอุปนิสัยย่อยฉันทวินัยในการทำแผนต่าง ๆ (ไม่ผัดวันประกันพรุ่ง ไม่ปล่อยเวลาให้สูญเปล่า และอื่น ๆ) อยู่ในระดับต่ำที่สุด ดังนั้นนักศึกษาคควรจะให้ความสำคัญในการพัฒนาอุปนิสัยย่อยดังกล่าวนี้ให้สูงขึ้นในระดับที่สำคัญที่สุด โดยฝึกฝนตนเองให้มีวินัยมากขึ้น โดยเริ่มหัดวางแผนการทำงานในระยะสั้น ด้วยการสร้างกำหนดตารางการทำงานให้ชัดเจน และลำดับความสำคัญก่อน-หลัง เพราะการวางแผนที่ดีจะทำให้ นักศึกษารู้ว่า เรื่องไหนสำคัญ เรื่องไหนไม่สำคัญ และในความสำคัญของแต่ละเรื่องนั้น เรื่องไหนเร่งด่วน เรื่องไหนไม่เร่งด่วน ซึ่งจะทำให้นักศึกษาสามารถที่จะเลือกทำเรื่องที่ต้องจะทำก่อนและหลังได้ดียิ่งขึ้น

4. อุปนิสัยที่ 6 การฝึกพลังประสานความต่างเป็นอุปนิสัยที่กลุ่มตัวอย่างมีอยู่ในระดับค่อนข้างมาก ซึ่งเมื่อพิจารณาในอุปนิสัยย่อยจะพบว่า นักศึกษามีอุปนิสัยย่อยชื่นชอบกระตุ้นให้ผู้อื่นแสดงความคิดเห็นอยู่ในระดับต่ำที่สุด ดังนั้นนักศึกษาคควรฝึกฝนตนเองในการเป็นผู้นำ และ

เรียนรู้ถึงความแตกต่างของเพื่อนร่วมงานแต่ละคน เพื่อที่จะได้ดึงจุดเด่นแต่ละคนออกมาใช้ประโยชน์ในการทำงานร่วมกัน โดยนักศึกษาจะต้องเป็นผู้ริเริ่ม ฝึกฝนตนเองด้วยการสื่อสารกับผู้อื่นให้มากขึ้น รับฟังความคิดของผู้อื่นอย่างสม่ำเสมอ และจุดประเด็นเพื่อให้เพื่อนได้แสดงความคิดเห็นหรือความสามารถของแต่ละคนออกมา กระตุ้นให้ทุกคนออกความคิดเห็นของตนเองเพราะทุกคนย่อมมีความคิดที่แตกต่างตามแบบของบุคคล 5 ประเภทในทีมงาน ซึ่งการสามารถรวมและขึ้นนำบุคคลทั้ง 5 ประเภทนี้เข้ามาทำงานร่วมกันได้จะก่อประโยชน์สูงสุดมากกว่าเป็นทวิคูณ ตัวอย่างการฝึกฝน เช่น การทำรายงานกลุ่มของนักศึกษา ต้องเริ่มจากการระบุหัวข้อที่อาจารย์มอบหมายให้นักศึกษาทำ นั่นคือการระบุปัญหาหรือโอกาส หลังจากนั้นให้ทำการประชุมกลุ่มร่วมกับสมาชิกในกลุ่มทุกคน ให้แต่ละคนได้เสนอความคิดเห็นของตนเกี่ยวกับแนวทางการทำรายงานมาอย่างน้อยคนละหนึ่งข้อเพื่อเป็นการกระตุ้นให้ผู้อื่นและตนได้แสดงความคิดเห็น แม้ว่าความคิดเห็นของแต่ละคนจะแตกต่างกันไป แต่เมื่อได้รับทราบความคิดเห็นของทุกคนแล้ว ก็เริ่มทำการระดมสมองหรือสร้างสรรค์ทางเลือกและแนวคิดใหม่จากความคิดเห็นเหล่านั้น โดยสมาชิกทุกคนจะต้องเห็นชอบและยอมรับกับทางเลือกสุดท้ายนี้ด้วย จึงจะก่อเกิดเป็นประโยชน์สูงสุดต่อการทำรายงานกลุ่มจากการใช้หลักการพหุพลังประสานความต่างนี้เอง เป็นต้น

5. จากการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 1 มีความสมดุลในการดำเนินชีวิต บัญชีออมใจกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว และภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงน้อยกว่ากลุ่มตัวอย่างที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 4 ดังนั้น นักศึกษาที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 1 ควรศึกษาจากนักศึกษาที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 4 เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาตนเองตามหลักการของ อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงหรือนักศึกษาที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 4 ควรให้การดูแลนักศึกษารุ่นน้อง หรือจัดทำระบบพี่ช่วยน้อง เป็นต้น เพื่อเกิดการเรียนรู้และพัฒนาไปพร้อม ๆ กัน

6. จากการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่กับบิดาและมารดา และกลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่กับแม่มีระดับอุปนิสัยอยู่ในระดับมากทุกกลุ่มอุปนิสัย ส่วนกลุ่มตัวอย่างอยู่คนเดียว มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมสูงที่สุด แต่มีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตต่ำที่สุด จะเห็นได้ชัดว่า ครอบครัวเป็นพื้นฐานที่สำคัญ และมีส่วนในการพัฒนาระดับอุปนิสัยทุกกลุ่มอุปนิสัย ดังนั้นนักศึกษาจึงควรหลีกเลี่ยงการอยู่คนเดียว และควรให้ความสำคัญกับการอยู่กับครอบครัวให้มากขึ้น นอกจากนั้นควรมีเวลาให้กับครอบครัว และหาโอกาสทำกิจกรรมร่วมกัน เพื่อสร้างความอบอุ่นในครอบครัว

7. จากการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เคยมีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา เคยมีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ และ

เคยมีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง มีระดับบัญชาคม ใจความสมดุลในการดำเนินชีวิต กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม และภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมีประสบการณ์ดังกล่าวสูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมีประสบการณ์ดังกล่าว ดังนั้นนักศึกษาควรจะมีโอกาสให้ตนเองได้มีประสบการณ์ดังที่กล่าวมากที่สุด โดยมีความสมัครใจ และเต็มใจในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ที่ทางวิทยาลัยจัดให้ เช่น เข้าร่วมทำกิจกรรมของวิทยาลัย ตลอดจนกิจกรรมเพื่อชุมชนรอบวิทยาลัย เป็นต้น นอกจากนี้นักศึกษาควรมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นต่าง ๆ สำหรับกิจกรรมแต่ละประเภทในแต่ละโอกาส เพื่อจะได้ใช้ความสามารถของตนเองให้เกิดประโยชน์ต่อส่วนรวมและต่อตนเอง ในการพัฒนาระดับอุปนิสัยให้มีระดับสูงยิ่งขึ้นต่อไป

ข้อเสนอแนะสำหรับหลักสูตรพยาบาลศาสตร์ วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี จังหวัด เชียงใหม่

1. ควรจัดให้มีการฝึกอบรม เพื่อสร้างประสบการณ์การเรียนรู้เกี่ยวกับหลักเจ็ดอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งให้กับคณาจารย์ของวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี เชียงใหม่ โดยการบรรยายจากผู้เชี่ยวชาญทางตรงอย่างถูกต้อง เพื่อให้เกิดการตระหนักถึงความสำคัญ และเกิดความเข้าใจอย่างถ่องแท้ในประโยชน์ที่จะได้รับจากการพัฒนาหลักเจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง ทั้งนี้ เพื่อให้คณาจารย์สามารถนำความรู้ที่ได้รับไปถ่ายทอดสู่นักศึกษาผ่านกระบวนการเรียนการสอนในรายวิชาที่เกี่ยวข้อง รวมถึงนำหลักเจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง ไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน เป็นแบบอย่างที่ดีให้นักศึกษาได้ปฏิบัติตาม ด้วยการถ่ายทอดความรู้ และประสบการณ์ทั้งใน และนอกชั้นเรียน

2. วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี เชียงใหม่ อาจพิจารณาให้มีการนำหลักการเจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงเข้าไปเสริมในรายวิชาที่เกี่ยวข้อง หรือกำหนดให้เป็นหัวข้อการฝึกอบรมสัมมนาสำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 เพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจและเห็นถึงประโยชน์และความสำคัญของหลักการเจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงตั้งแต่เริ่มต้น ในอันที่จะนำไปปรับใช้ในชีวิตส่วนตัว การเรียน และการทำงาน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และนอกจากนี้ควรมีการจัดอบรมเกี่ยวกับหลักการเจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงให้กับนักศึกษาทุกคนในปีการศึกษาที่ 4 อีกครั้งเพื่อย้ำเตือนให้นักศึกษาที่กำลังจะจบออกไปสู่การเป็นผู้ใหญ่ในสังคม ได้ใช้หลักการเจ็ดอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลสูงนี้ในการดำรงชีวิตการทำงานต่อไป ตามวัตถุประสงค์ของวิทยาลัยที่ต้องการเสริมสร้างและพัฒนาให้นักศึกษาเป็นผู้พัฒนาคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์และแสดงคุณลักษณะส่วนบุคคลที่จำเป็นสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพ

3. จากการศึกษาพบว่านักศึกษาพยาบาลมีระดับอุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะสูงที่สุด ซึ่งเป็นอุปนิสัยของภาวะผู้นำที่ต้องอาศัยวิสัยทัศน์ ที่แสวงหาผลประโยชน์ร่วมกันในทุกความสัมพันธระหว่างบุคคล ซึ่งเป็นข้อตกลงหรือหนทางแก้ปัญหาที่จะได้รับประโยชน์และความพึงพอใจกันทั้งสองฝ่าย มองชีวิตว่าเป็นการร่วมมือกันไม่ใช่การแข่งขัน เชื่อว่ามีทุกอย่างเหลือเพื่อสำหรับทุกคน ซึ่งเป็นอุปนิสัยที่เหมาะสมอย่างยิ่งกับวิชาชีพทางการพยาบาล เหตุเนื่องจากต้องมีปฏิสัมพันธ์กับผู้ป่วย บุคลากรทางการแพทย์อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งหากพยาบาลคิดแต่ประโยชน์ส่วนตนแล้วนั้น จะเกิดผลกระทบขึ้นกับทุกฝ่าย ดังนั้นเพื่อเป็นการส่งเสริมให้นักศึกษาได้ฝึกฝนการมีวิสัยทัศน์นี้ให้มีระดับที่มากขึ้น และพัฒนาให้มีระดับอุปนิสัยในระดับมากที่สุด ทางวิทยาลัยควรให้การสนับสนุน โดยเริ่มจาก โครงการเตรียมความพร้อมสู่เส้นทางศึกษาปฐมนิเทศน์นักศึกษาใหม่ ซึ่งจะต้องสอดแทรกหลักจริยธรรมทางวิชาชีพ เพื่อให้นักศึกษาได้ตระหนักเห็นความสำคัญในการคิดแบบชนะ/ชนะ ก่อให้เกิดความสุขใจที่ได้จากการให้ นอกจากนี้แล้วควรมีกิจกรรมอื่น ๆ อย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ความคิดติดอยู่ในจิตสำนึกอันพึงมี โดยการจัดกิจกรรมระหว่างนักศึกษา ระหว่างวิทยาลัยและชุมชน การทำประโยชน์สำหรับสาธารณะ เช่น โครงการ EQ DAY โครงการพัฒนาบุคลากรและนักศึกษาด้วยกระบวนการเรียนรู้จิตบริการด้วยหัวใจความเป็นมนุษย์ภายใต้ระบบครอบครัวเสมือน กิจกรรมกีฬา การออกตรวจเยี่ยมหรือให้บริการสาธารณสุขแก่ชุมชน เป็นต้น ซึ่งกิจกรรมที่กล่าวมาสามารถส่งเสริมศักยภาพในการพัฒนาตนเองให้เป็นบัณฑิตผู้พร้อมทำงานต่อสาธารณชนได้เป็นอย่างดี

4. จากการศึกษาพบว่าการจัดกิจกรรมพิธีไหว้ครูและมอบเกียรติบัตรรางวัลเรียนดีเป็นการส่งเสริมให้นักศึกษาได้มีความตั้งใจเรียนควบคู่ไปกับการจัดกิจกรรมนักศึกษา และเพื่อเป็นการแสดงความยินดีต่อนักศึกษาที่ได้รับเหรียญรางวัลเรียนดี และแสดงความชื่นชมต่อนักศึกษาที่เป็นนักกิจกรรมนักศึกษา ก่อให้เกิดจุดมุ่งหมายในใจ ความภูมิใจ และกำลังใจในการเรียน ดังนั้นกิจกรรมนี้จึงควรมีการจัดอย่างต่อเนื่องเพื่อเป็นการสร้างอุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดมุ่งหมายในใจให้กับนักศึกษา นอกจากนี้ควรมีการจัดอบรมและฝึกฝนนักศึกษา ภายใต้อาณาเขต “โครงการส่งเสริมคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ คิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น และเก่ง ดี มีสุข (EQ DAY)” โดยเพิ่มเติมส่วนของการสร้างคำปณิญาส่วนตัว (Personal Mission Statement) ก่อนที่จะเริ่มต้นทำกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้ศึกษามีจุดมุ่งหมายในใจ ที่สร้างแผนที่ชีวิต และเดินตามแผนที่อย่างไม่หลงทาง

5. สำหรับคณาจารย์ผู้สอนในแต่ละกระบวนการวิชาควรจัดทำประมวลรายวิชา (Course Syllabus) แจกให้กับนักศึกษาในวันแรกที่ขึ้นเรียน โดยแจ้งตารางเรียน กำหนดวันส่งงาน หรือการบ้าน กำหนดวันสอบ และระบุสัดส่วนการให้คะแนน เพื่อช่วยให้นักศึกษาได้พัฒนาระดับ

อุปนิสัยนี้ วิธีการนี้จะช่วยให้นักศึกษาวางแผนการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยการเตรียมตัวอ่านหนังสือล่วงหน้า จัดสรรเวลาสำหรับการทำกรบ้านหรืองานกลุ่ม ทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน และนำไปสู่การพัฒนาในระดับอุปนิสัยอื่น ๆ ของนักศึกษาอีกด้วย แม้จะมีกิจกรรม อาจพิจารณาให้มีการจัดการอบรมเกี่ยวกับ การบริหารจัดการ การวางแผนการทำงาน และการพัฒนาตนเองในด้านต่าง ๆ ให้กับนักศึกษานอกจากนี้ ยังควรจัดให้มีผู้เชี่ยวชาญ หรือผู้ที่ประสบความสำเร็จจากการบริหารเวลามารายพิเศษเพื่อให้แนวทางในการจัดสรรเวลาสำหรับการศึกษาคำเนินชีวิต และการทำงานต่อไปในอนาคต เพื่อเสริมสร้างระดับอุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน ซึ่งเป็นอุปนิสัยที่กลุ่มตัวอย่างมีระดับอุปนิสัยต่ำที่สุด

6. วิทยาลัยพยาบาล อาจพิจารณาให้มีการเรียนการสอนให้ทำงานแบบเป็นกลุ่มหรือแบบเป็นทีม เพื่อเสริมสร้างการสื่อสารและออกความคิดเห็นของนักศึกษาทุกคนอย่างทั่วถึงภายในกลุ่มย่อยเหล่านั้น เนื่องจากอุปนิสัยที่ 6 การฝึกพลังประสานความต่างเป็นอุปนิสัยที่กลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับค่อนข้างมาก ซึ่งเมื่อพิจารณาในอุปนิสัยย่อยจะพบว่า นักศึกษามีอุปนิสัยย่อยชื่นชอบกระตุ้นให้ผู้อื่นแสดงความคิดเห็นอยู่ในระดับต่ำที่สุด ซึ่งเกิดจากการที่นักศึกษามีความคิดเป็นของตัวเอง แต่ไม่ได้กระตุ้นหรือซักถามความคิดเห็นของผู้อื่นมาวิเคราะห์และคัดสรรให้เกิดเป็นทางออกหรืองานกลุ่มที่ดีที่สุด ดังนั้นทางวิทยาลัยควรมีการจัดการเรียนการสอนแบบให้เกิดการทำงานกลุ่มเพื่อเกิดการประสานกันระหว่างบุคคลแต่ละประเภทที่แตกต่างกัน โดยมีคณาจารย์ที่มีความรู้ความสามารถ คอยให้คำแนะนำอย่างเหมาะสมเพื่อชี้แนะและชี้นำแนวทางที่ถูกต้องไม่ก่อให้เกิดการขัดแย้งขึ้นในกลุ่ม

7. จากการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 1 มีความสมดุลในการดำเนินชีวิต บัญชีออมใจกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตน และ ภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงน้อยกว่ากลุ่มตัวอย่างที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 4 ดังนั้นทางคณะอาจพิจารณาจัดทำโครงการ “พี่ช่วยน้อง” เพื่อให้ให้นักศึกษาชั้นปีที่ 4 ทำหน้าที่ให้คำปรึกษาแก่รุ่นน้อง เนื่องจากมีประสบการณ์ที่มาก นอกจากจะเป็นการประสานความสัมพันธ์ระหว่างรุ่นพี่และรุ่นน้องแล้ว ยังเป็นการเปิดโอกาสให้นักศึกษาชั้นปีที่ 4 ได้ฝึกฝนการเป็นผู้นำ ผู้ให้คำปรึกษาไปในตัวอีกด้วย ซึ่งเป็นการสนับสนุนให้นักศึกษาได้พัฒนาอุปนิสัยทั้ง 7 ด้วยสถานการณ์จริงซึ่งเป็นวิธีที่นักศึกษาระดับสูงจะเรียนรู้และสัมผัสกับความเป็นจริงมากที่สุด

8. จากการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่อยู่คนเดียวมีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตต่ำที่สุด ดังนั้น ทางวิทยาลัย อาจพิจารณาให้มีกิจกรรมสำหรับสนับสนุนระหว่างวิทยาลัยกับครอบครัว เช่น ให้ผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วมในการแข่งขันกีฬาของวิทยาลัย อาจจะทำในส่วนของทีมสวัสดิการ ทีมกองเชียร์ หรือเป็นผู้แข่งขันเอง เป็นต้น เพื่อเป็นการส่งเสริมให้

นักศึกษาได้ทำกิจกรรมร่วมกับครอบครัวและวิทยาลัยมากยิ่งขึ้น ซึ่งนอกจากจะทำให้สถาบันครอบครัวมีความเข้มแข็งแล้ว ยังช่วยให้วิทยาลัยและสถาบันครอบครัวมีการสานความสัมพันธ์ที่ดีตามไปด้วย

9. ทางวิทยาลัยควรมีการจัดกิจกรรมเพื่อให้นักศึกษาเข้าร่วมในการทำกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นผลดีต่อนักศึกษาในการก่อให้เกิดเป็นอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงตามผลการวิจัยที่ค้นพบ ดังนั้นทางวิทยาลัยควรดำรงไว้ซึ่งกิจกรรมดังกล่าวไม่ว่าจะเป็นกิจกรรม EQ DAY โครงการส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษาบำเพ็ญประโยชน์ “สืบสานตามรอยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) กรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์” กิจกรรมหมวกขาวสัมพันธ์ กิจกรรมกีฬาสิริรวมไปจนถึงกิจกรรมเพื่อสืบสานศิลปะและวัฒนธรรมที่ทางวิทยาลัยจัดขึ้นเป็นประจำ เป็นต้น กิจกรรมทั้งหลายนี้เป็นกิจกรรมที่ดีและก่อประโยชน์ นอกจากนี้ทางวิทยาลัย ควรมีการเพิ่มกิจกรรมที่ก่อให้เกิดประโยชน์อื่น ๆ เพิ่ม หรือ เพิ่มการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาให้มากขึ้น โดยการชักจูงและจูงใจให้นักศึกษาเต็มใจที่จะเข้าร่วมด้วยตนเองให้มากที่สุด เพราะการเข้าร่วมกิจกรรม และการเข้าร่วมอย่างเต็มใจนี้จะก่อให้เกิดผลประโยชน์ต่อเจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงมากที่สุดเช่นกัน

10. วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนี เชียงใหม่ อาจพิจารณาจัดกิจกรรมเฉพาะแยกตามรายชั้นปี เพื่อการพัฒนาอย่างเป็นระบบ ตามขั้นตอน และส่งเสริมให้เกิดความชำนาญและความคุ้นเคยจนสร้างเป็นอุปนิสัยประจำตนของนักศึกษาต่อไป และจบการศึกษาเป็นบัณฑิตที่มีคุณลักษณะที่ดีตามวิชาชีพ และมีคุณภาพ โดยแยกเป็น โครงการตามชั้นปี ดังนี้

ชั้นปีที่หนึ่ง ส่งเสริมกิจกรรมเกี่ยวกับการให้ความรู้เบื้องต้นของนักศึกษาเกี่ยวกับหลักการเจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง เป็นการบรรยายพิเศษสำหรับนักศึกษาทั้งชั้นปีและเป็นเนื้อหาที่เสริมเข้าไปในกระบวนวิชา ส.ม.1104 จิตวิทยากับชีวิตประจำวันและมานุษยวิทยา รวมไปถึงวิชาเลือกเสรี ล.1001 พลวัตกลุ่มและการทำงานเป็นทีม กระบวนวิชา ล. 1003 การพัฒนากระบวนการคิดอย่างเป็นระบบ และกระบวนวิชา ล.1004 การพัฒนาบุคลิกภาพและวุฒิภาวะทางอารมณ์ เพื่อเป็นการปูพื้นฐานให้นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับหลักการเจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง จัดให้มีการประเมินผลนักศึกษาด้วยตนเองหลังจากถ่ายทอดความรู้ต่อนักศึกษาแล้ว และมีการบรรยายสรุปในช่วงท้ายของปีการศึกษาเกี่ยวกับวิธีการที่ทำให้นักศึกษาสามารถพัฒนาตนเองต่อในกลุ่มอุปนิสัยที่มีผลการประเมินต่ำได้ นอกจากนี้ให้มีการจัดกลุ่มให้นักศึกษารุ่นพี่มาถ่ายทอดประสบการณ์และแนวทางในการปรับตัว ทั้งนี้เพื่อให้นักศึกษามีโอกาสแลกเปลี่ยนประสบการณ์ ปัญหาและอุปสรรคต่างๆที่เกิดจากการเรียนการสอน ซึ่งอาจนำหลัก 7 อุปนิสัยมาช่วยให้นักศึกษาสามารถปรับตัวในการเรียนได้ดียิ่งขึ้น

ชั้นปีที่สอง จัดให้มีการประเมินตนเองของนักศึกษาทุก ๆ ภาคการศึกษา เพื่อให้ นักศึกษาตระหนักรู้เสมอถึงระดับอุปนิสัยของตนเอง และทราบถึงแนวโน้มในการพัฒนาตนเองใน ระยะเวลาที่ผ่านมา และให้นักศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมเกี่ยวกับหลักการเจ็ดอุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มี ประสิทธิภาพสูง เพื่อให้นักศึกษาเกิดความเข้าใจที่ลึกซึ้งขึ้น และส่งเสริมให้นักศึกษาชั้นปีที่สองได้ เริ่มเข้าร่วมทำงานกับสโมสรนักศึกษา รับผิดชอบหน้าที่ส่วนหนึ่งในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ และมี กระบวนวิชา รก.1201 เปิดใจ สร้างจิตอาสา สนับสนุนการทำกิจกรรมเพื่อชุมชน นอกจากนี้ วิทยาลัยควรรณาโครงการการพัฒนาอัตลักษณ์นักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 2 โดยใช้จิตปัญญา มาช่วยเสริมพัฒนาคุณลักษณะที่ดีของการเป็นพยาบาลที่มีทัศนคติและ พฤติกรรมไปในทางที่ถูกต้อง จากหลักการ “จากภายใน-สู่ภายนอก” โดยเริ่มต้นที่ตัวเราเอง เริ่มจาก ที่กรอบความคิด สู่การปฏิบัติอย่างเป็นนิสัย

ชั้นปีที่สาม จัดให้มีการประเมินตนเองของนักศึกษาทุก ๆ ภาคการศึกษา และส่งเสริม ให้นักศึกษาร่วมเป็นคณะกรรมการในสโมสรนักศึกษา แบ่งแยกงานเป็นกลุ่มตามหน้าที่งาน และจัด ให้มีโครงการเสวนา โดยรุ่นพี่กลุ่มที่ประสบความสำเร็จทางการศึกษา มีผลการเรียนที่ดี และมีส่วน ในกิจกรรมนักศึกษา นอกจากนี้ในการเรียนการสอนชั้นปีที่ 3 จะหนักที่สุด ดังนั้นเพื่อให้นักศึกษา เรียนอย่างมีความสุข และมีสติไม่หลงทาง ควรจัดกิจกรรมการนั่งสมาธิฝึกจิตใจให้สงบนิ่ง ให้คิด พิจารณาไตร่ตรองในเรื่องต่าง ๆ ที่ทำมาในแต่ละสัปดาห์ ว่าสิ่งใดควรจะทำ สิ่งใดควรปรับปรุง และให้เขียนบันทึกสิ่งที่ตัวเองอยากจะทำลงในกระดาษโดยไม่ต้องเขียนชื่อ แล้วหย่อนในกล่อง ที่ทางวิทยาลัยเตรียมไว้ จากนั้นก็ให้อาสาสมัครออกไปอ่านความคิดของเพื่อน และช่วยกันหาทาง แก้ไขในสิ่งที่เพื่อนอยากจะทำได้อย่างไร ทั้งนี้เพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนความคิด และ ประสบการณ์ระหว่างนักศึกษา ให้กล้าแสดงความคิดเห็น และนำความคิดเห็นนั้นมาสรุป แล้ว นำไปปฏิบัติในที่สุด

ชั้นปีที่สี่ ยังคงจัดให้มีการประเมินตนเองของนักศึกษาทุก ๆ ภาคการศึกษา จัดให้มีการ แลกเปลี่ยนความคิดเห็น และนำเสนอแนวทางการพัฒนาตนเองตามหลักการเจ็ดอุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มี ประสิทธิภาพสูง ระหว่างนักศึกษาด้วยกัน จัดการบรรยายโดยผู้เชี่ยวชาญหลักการเจ็ดอุปนิสัยพัฒนา ผู้ที่มีประสิทธิภาพสูง เน้นโครงสร้างเนื้อหาเกี่ยวกับการปรับตัวสู่ชีวิตหลังระดับอุดมศึกษา ความสำคัญของการปรับใช้หลักการเจ็ดอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพ และมีอาจารย์ที่ปรึกษา ร่วมวิเคราะห์ผลการประเมินตนเองของนักศึกษา เพื่อสามารถให้คำแนะนำในการพัฒนาตนเองใน วิธีที่ถูกต้องต่อไป เตรียมความพร้อมเข้าสู่วิชาชีพ ทั้งนี้เพื่อส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมและ คุณสมบัติที่ดีในการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ